DEZIDERAT MAJOR ÎN PRAGUL NOULUI CAMPIONAT:

O ÎNTRECERE DE NIVEL SUPERIOR, NU NUMAI PE PLAN TEHNIC...

Parcă ieri au fost acele zile fierbinți ale finalului de campionat, parcă ieri a fost finala Cupei României...

Cu discuții asupra tragerii la sorți a meciurilor din Cupele europene interCluburi, cu frămîntările inerente din perioada de transferări, cu schimbările — mai numeroase ca oricînd — de antrenori, cu pronosticuri de tot felul privind sezonul viitor, a trecut și această vacanță și iată-ne acum la numai cîteva zile de startul într-un nou campionat național, cel de-al 54-lea din istoria Diviziei A!

Startul într-o competiție de amploarea campionatului este însoțit, cum e și firesc, de multe speranțe, de planuri frumoase, de promisiuni.

Care echipă, din cele ce se înscriu de regulă printre candidatele la primele locuri, nu-și propune (chiar dacă n-o declară expres...) să atace titlul de campioană? Care echipă dintre cele ce, de obicei, se numără printre formațiile de mijloc ale acestei competiții nu-și spune în aceste zile că i-a venit și ei rîndul să dea „marea lovitură" a afirmării? Sau, care echipă din cele ce au terminat sezonul trecut istovite de emoția și efortul apăsător al luptei pentru evitarea ultimelor locuri nu-și amintește de ultimele săptămîni ale campionatului trecut ca de un vis urît și nu se angajează să dovedească suporterilor săi că „gîfîiala" din iunie a fost un incident, că alta-i e valoarea și că în noul campionat...?!

Că, pînă la urmă, puțini vor fi cei ce vor ajunge în situația de a-și disputa supremația, că două echipe vor retrograda, că altele vor trăi în finalul campionatului zilele grele ale tremurului pentru fiecare meci, pentru punct, o știe, de asemenea, toată lumea. Dar, pînă una-alta... cei 16 concurenți ai cursei campionatului sînt, cel puțin teoretic, cu toții pe aceeași linie de start, fiecare echipă este o virtuală campioană a țării, „bastonul de mareșal" se găsește și-n ranița sa.

Dar noi? Cu ce gînduri întîmpinăm startul de la sfîrșitul acestei săptămîni? Firește, în primul rînd, sperăm că vom avea un campionat de nivel bun, cu partide valoroase, care să ne satisfacă și dorința de spectacol, și exigențele sub raportul nivelului tehnic, elemente care în fond se completează și se condiționează.

Raportul direct dintre nivelul jocurilor din campionat și evoluția echipelor de club angajate în diverse competiții europene sau a echipei naționale este o realitate bine cunoscută și bine dovedită în ultima vreme, așa încît speranțele într-un campionat de bună factură nu reprezintă decît o formulare condițională a speranțelor într-o bună reprezentare a fotbalului nostru pe plan internațional. Și, sub acest raport, sezonul pe care-l abordăm este dintre cele mai dificile, pe de o parte pentru că cele 4 echipe angajate în cupele europene intercluburi au de șters impresia globală proastă pe care au lăsat-o în competițiile de anul trecut, iar pe de altă parte pentru că echipa națională are, la această oră, șanse incontestabil mai mici de calificare în Campionatul Europei decît după primele jocuri din cadrul grupei noastre preliminare în această competiție.

Credem însă că **unul dintre cele mai importante aspecte legate de desfășurarea competiției supreme a fotbalului nostru este cel educativ, disciplinar.** De aceea insistăm în mod deosebit asupra lui, și o facem și cu conștiința că **în această privință ediția precedentă a lăsat mult de dorit.** Se știe că F.R.F. a trebuit, în campionatul trecut, mai ales în final, să intervină neobișnuit de des și de drastic, luînd unele măsuri neobișnuite dar, în bună măsură, justificate. Iată de ce, **recentele documente de partid își găsesc o deplină aplicabilitate și în activitatea fotbalistică, de altfel ca și în mișcarea sportivă în general.** Federația română de fotbal, cluburile și asociațiile sportive, antrenorii, comisiile de fotbal trebuie să vegheze neobosit și intransigent pentru ca viitorului campionat național să-i fie asigurate **cele mai bune condiții de desfășurare nu numai sub raport tehnic ci și sub raportul sportivității, al disciplinei.** Este o realitate neplăcută, dar pe care trebuie s-o privim în față, aceea că **în fotbalul nostru persistă încă mentalități nesănătoase, spirit mercantil, că munca educativă cu fotbaliștii s-a dus cu superficialitate, a avut și continuă să aibă numeroase lacune, mai ales pe aceea a formalismului.** Presa sportivă a publicat materiale elocvente în această privință, precum și ecouri ale dezbaterilor ținute în cluburi pe această temă iar **amplul program de acțiuni aprobat de Comitetul executiv al C.N.E.F.S.** și difuzat tuturor unităților teritoriale a dat principalele linii directoare privind îmbunătățirea activității educative în rîndul sportivilor și activiștilor sportivi.

Cu prilejul dezbaterilor ce au loc la nivelul consiliilor județene pentru educație fizică și sport, aceste măsuri au fost îmbogățite cu idei și fapte exprimînd situații locale forme concrete de transpunere în viață a sarcinilor izvorîte din recentele documente de partid. În acest spirit și Biroul F.R.F. a adoptat un ansamblu de măsuri concrete privind statutul social al jucătorului, sporirea spiritului de răspundere al antrenorilor și fotbaliștilor, **îmbunătățirea întregii atmosfere în care se desfășoară activitatea fotbalistică din țara noastră, căreia trebuie să i se asigure un climat de deplină moralitate, principialitate și seriozitate.**

Iată de ce, la acest start de campionat, alături de imperativele sale tehnice, pe un plan superior, se situează **aspectele de educație, sportivitate și disciplină,** pentru care trebuie dusă o bătălie deosebită.

Luptînd necontenit pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne revin în această direcție, ne îndeplinim **nu numai o obligație sportivă ci și una cetățenească, patriotică.**

Radu URZICEANU

ADEZIUNE TOTALĂ LA UN ÎNSUFLEȚITOR PROGRAM DE ACȚIUNE IDEOLOGICO-EDUCATIVĂ

Peste cîteva zile un nou campionat de fotbal va umple cu viața lui tumultoasă, arenele. Competiție cu rădăcini trainice în viața sportivă a țării, a 54-a ediție a campionatului Diviziei A, debutează simbătă într-un climat social dinamizat de recentul program partinic privind îmbunătățirea muncii de educație în toate domeniile de activitate. Adeziunea totală și spontană a fost exprimată, se știe, prin angajamente și fapte. Dăm cuvîntul cîtorva opinii izvorîte din lumea fotbalului nostru, acum în preajma noului campionat.

Voi atrage atenția asupra unui singur factor, disciplina, parte componentă dintr-un întreg pe care-l definim prin cuvîntul educație. Vom pretinde campionatului care începe performanța cît mai înaltă. Or, disciplina ca formă de manifestare a educației este indisolubil legată de realizarea acestui deziderat.

Disciplina o concep ramificată pe o arie întinsă și obligatorie care să cuprindă și jocul propriu-zis și viața particulară a fotbaliștilor și activitatea antrenorilor și atitudinea spectatorilor. Ea trebuie raportată de asemenea la nivelul federației, comisiei de competiții și colegiului de arbitri care au datoria s-o pretindă, s-o vegheze și s-o respecte la rîndul lor prin aplicarea riguroasă a hotărîrilor și regulamentelor în vigoare.

TRAIAN TOMESCU
metodist cu probleme de fotbal în C.M.E.F.S. București

●

Clubul Farul a convocat în ședință echipa de fotbal pentru o nouă discuție deschisă despre obligațiile care le incubă acum după elaborarea și publicarea programului de măsuri educative. În preajma campionatului, cu un ceas înainte de descinderea în arenă, de contactul nemijlocit cu masa spectatorilor s-a dat glas angajamentului ferm de a reprezenta cu cinste culorile sportive ale clubului nostru, de a fi un permanent exemplu individual și colectiv de conduită etică.

Ne simțim astăzi mai solidari și mai puternici după colocviile noastre din ultima vreme, principiale și profund democratice.

Din punctul de vedere al conducerii clubului, ele au nimicit o mentalitate falsă după care jucătorii constituiau simple mașini de fotbal. Acum pornim la drum în primul rînd cu 11 oameni, 11 cetățeni onești a căror realizare pe plan social și sportiv va trebui s-o îndrumăm. De aceea Farul Constanța nu va efectua numai antrenamente cu mingea ci va îmbina armonios pregătirea specifică cu una politică culturală și ideologică.

GHEORGHE CAVALIOTI
președintele clubului Farul Constanța

●

Începem noul campionat într-un climat moral răscolit de vîntul prospăt, purificator al unor măsuri izvorîte din recentele documente de partid. Campionatul de fotbal face parte integrantă din sfera activităților sociale din țara noastră și fotbaliștii sînt chemați să onoreze cu brio dubla lor calitate de cetățeni și sportivi ai patriei noastre socialiste. Adeziunea totală la spiritul înnoitor care a cuprins toată țara își va găsi exprimarea într-o comportare fără cusur pe terenul de sport și în afara lui, într-o pregătire temeinică și un joc de calitate.

Cred că la Politehnica Iași colectivul de jucători a și trecut cu brio o probă educativă: mă refer la capacitatea lotului de a se desolidariza cu actele de indisciplină și spiritul circotaș al unor jucători buni din echipă care s-au trezit, fără să sconteze probabil, izolați. Datoria noastră în continuare este de a-i ajuta să-și modifice mentalitatea. Îi reprimim în mijlocul nostru, dar cu o optică despre îndatoririle lor adusă la numitorul comun al întregii echipe.

VASILE IANUL
jucător la Politehnica Iași

●

Fotbalul, ca fenomen social care se adaptează la viața noastră, trebuie să demonstreze toate principiile socialiste de educație. În calitatea sa de conducătoare a acestei ramuri de sport, Federația Română de Fotbal are datoria să aplice linia orientativă care decurge din recentele documente de partid. În acest scop, federația a inițiat o serie de măsuri, discutate pe larg și aprobate unanim, într-o ședință cu toți conducătorii de cluburi și antrenorii echipelor de Divizia A. S-au trasat obligații și drepturi precise și s-a subliniat rolul determinant al antrenorului pentru transpunerea în viață a acestor măsuri.

Avem încredere în probitatea profesională și etică a antrenorilor noștri, în receptivitatea jucătorilor. Ceea ce cerem acum este saltul real de la vorbe la fapte. Convertirea în practică a hotărîrilor luate reprezintă în ultimă instanță garanția unui nivel ridicat pentru campionatul care începe în curînd.

C. BRAUN-BOGDAN
antrenor federal

●

Încerc să exprim punctul de vedere al tuturor cavalerilor fluierului care se vor alinia și ei la startul campionatului pe care îl așteaptă toată suflarea fotbalistică. Este un lucru cert că tocmai prin rolul pe care îl îndeplinește, arbitrul reprezintă un fel de pîrghie cu acțiune dublă în planul etic al competiției: asigură, pe de o parte, disciplina strictă în teren, se impune la rîndu-i prin aplicarea întocmai a regulamentului.

Va trebui să închinăm noului campionat o exigență și o autoexigență sporită. Vom păstra nealterat fondul moral al campionatului, numai dacă vom dovedi intransigență egală în fața unui fault de joc ca și în fața unui cuvînt injurios sau a unei ținute incorecte: de asemenea, dacă vom acționa prin puterea exemplului, pregătindu-ne noi înșine și asigurînd un arbitraj departe de orice interpretare suspicioasă.

CONSTANTIN GHIȚĂ
arbitru, Brașov

Carnet

SPERANȚA

de EUGEN BARBU

De fiecare dată cînd ne aflăm în fața unui nou campionat ne spunem în barbă că va fi acela al consacrării fotbalului nostru. Este o speranță firească, legitimă; din păcate finalul întrecerilor atît de iubite nu prea ne confirmă și...

Ciudat lucru, și acum în apropierea lui septembrie mă gîndesc că minunea s-ar putea produce. O trecere în revistă a evenimentelor ultime din lumea balonului rotund nu este în măsură să ne liniștească. Cele cîteva încercări de evadare la alte cluburi s-au soldat pentru unii cu întoarceri la vatră, cu spășiri legate și de critici deghizate la adresa conducătorilor de cluburi care la vorbe sînt mari iar la fapte, ba. Să vedem de pildă cazul lui Dumitru. Mi se pare inadmisibil să citesc în ziarele noastre ca acest jucător a ajuns să se plîngă că **Rapidul** nu i-a asigurat ceea ce altora nou veniți a oferit cu un elan cum este cel față de o femeie proaspătă sau de o logodnică în care vezi o vedetă de cinema. Ce rămîne nerezolvat în acest caz este dorința giulețeanului de a juca la altă echipă, indiferent că are sau nu are dreptate. Sentimentalismul, ca în orice domeniu, e de rău augur. Fotbalistul nr. 1 al soccerului nostru la ora de față a dorit să aibă alți parteneri. Cum Dumitriu II a vrut să joace la **Dinamo** și n-a reușit. Ce a reușit însă a face regulamentul nostru **lamentabil** de transferări? Să-l silească pe ex brașovean să ajungă în Turcia cînd mai putea fi util aici, ca altă dată Pîrcălab sau Ghergheli. Bravo pentru autorii acelor paragrafe de legi stupide! Dar să ne întoarcem la cazul Dumitru. Sigur că el a acceptat să se întoarcă sub podul Grant pentru că riscă să stea un an pe tușe, să piardă locul din echipa națională și, la urma urmelor, să se rateze. Dar crede cineva că dragostea sa dintîi este la fel de vie ca altă dată? Bănuim că la orice meci slab al acestui excelent produs al fotbalului nostru o să i se impute că joacă mai slab (și asta se poate întîmpla oricui) pentru că vrea să plece în altă parte. Nu vreau să iau apărarea pîmbăreților, a celor care se tocmesc pentru fiecare gol dat, a capricioșilor, dar cred că este cazul ca și demnitatea unor oameni care există mai ales prin talent să fie respectată. Dumitru, și ca el mai sînt destui, merită să aibă un loc bun unde să trăiască, merită mai ales să fie tratat ca un sportiv de performanță și nu ca o marfă de care dispui numai pentru că trei rînduri dintr-un regulament îți permit asta. El poate fi vinovat de indisciplina de care dă dovadă de multe ori, și nu sîntem pentru rabaturi, la sancțiuni în ce-l privește, dar în același timp să i se recunoască calitatea de mare sportiv. El trebuie tratat ca atare pentru că se ia în serios și nu s-a înfumurat ca alții și acest fapt înseamnă foarte mult.

De ce am discutat atît cazul Dumitru? Pentru că mi se pare că în fotbalul nostru de la care cerem atît se ignoră de multă vreme un principiu foarte important: acela al **afecțiunilor elective.** Există sportivi care au nevoie de anumiți parteneri de joc, din aceeași **familie de spirit** ca să întrebuințez un termen mai potrivit în altă parte. Dar jucătorii buni nu se nasc peste noapte. Ei apar după lungi dispute și se rodează greu, personalitatea lor se definește în timp. Or, atunci cînd distingem o identitate precisă a unui asemenea jucător care s-ar completa foarte bine cu un altul de la alt club, intervine regulamentul care interzice crearea de cupluri ideale de înaintași centrali sau de fundași centrali, unde sincronizarea și mai ales o armonie instinctivă fac totul. Mă gîndesc cînd scriu toate acestea la Năstase de la **Progresul** care pus, să zicem lîngă Dumitrache sau lîngă Iordănescu ar fi fost poate o soluție de zile mari. Așa asistăm la agonia **Mopsului** care de ani de zile, mai precis de la plecarea lui Pîrcălab, nu are un creator lîngă el, **nouarul** dinamovist fiind, știe toată lumea, numai un **realizator** de clasă care cere lîngă el un jucător cu mari intuiții, de tipul Ozon.

Așadar vorbim despre progresul fotbalului nostru, scriem lungi articole teoretice, dar practic nu ajutăm cu nimic la crearea de cluburi puternice care, în rivalitate cu alte cluburi puternice, să ne aducă satisfacțiile majore la care de atîta vreme visăm. Ce au de zis autorii regulamentului de transferări care vor face ca ani de zile de aici înainte să pierdem jucători buni, siliți să evolueze lîngă alții pe care nu-i dă talentul afară din casă?